

ται εἰς πᾶσαν περίστασιν ὡς περιηγηθεὶς ὄλην τὴν Εὐρώπην.

— Ὅταν εἴσθε εἰς τὴν Βενετιάν, τὸν ἐρωτᾷ εἰς ἀκροατῆς τῶν τοιούτων ταξειδιῶν του, εἰδετε ἐκεῖ τὸν λέοντα τοῦ Ἁγίου Μάρκου;

— Μπᾶ, τὸν λέοντα, καὶ μὲν, νὰ μὴ δῶ ἴσα ἴσα ἤμουν ἐκεῖ εἰς τὴ στιγμὴ ποῦ τοῦ ἔφεραν τὴν τροφή του, καὶ ἐκάθησα καὶ τὸν ἐβλεπα ὄλο τὸ διάστημα ποῦ ἔτρωγε!!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἡ καλλίστη ἀνατροφή δὲν εἶνε ἐκείνη, ἣν παρέχουσιν οἱ διδάσκαλοι, ὅσον ἐκείνη, ἣν ἀφ' ἑαυτοῦ ἕκαστος λαμβάνει, ὅτε παύων τοῦ νὰ εἶνε παῖς διατρέχει τὴν τοῦ νεανίου ἡλικίαν. Ἐνεκα δὲ τούτου δὲν πρέπει νὰ βιάζωσιν οἱ γονεῖς τὴν πρόωρον ἀνθισιν τῆς εὐφυίας τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἄς ἐπιβλέπωσι μεθ' ὑπομονῆς τοὺς παιδας, περιμένοντες τὰ ἀποτελέσματα τῶν χρηστῶν παραδειγμάτων καὶ τῶν ὠφελίμων ἐπιδράσεων, καὶ ἔχοντες πίστιν εἰς τὸν Θεόν· ἄς μεριμνῶσιν ἐπιμελῶς περὶ τῆς υἰγιαίας τῶν νέων καὶ τῶν τοσούτων ἀναγκαίων σωματικῶν ἀσκήσεων· ἄς δεῖξωσιν αὐτοῖς ἐλευθέρως τὴν ὁδὸν τῆς αὐτοβελτιώσεως· ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἄς ἀναπτύξωσιν εἰς τὰ τέκνα τὴν συνήθειαν τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς ἐπιμονῆς, καὶ θέλουσιν ἰδεῖν ὅτι ἐφ' ὅσον προβαίη ἡ ἡλικία, θέλουσι προοδεύει καὶ οἱ νέοι καὶ μετὰ ζέσεως ἐργασθῆ εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς ἠθικῆς αὐτῶν καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως.

* * * Ὅ,τι συνήθως καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι Τύχην, τοῦτο οὐδὲν ἄλλο κυρίως εἶνε ἢ αἱ ἴδιαι αὐτῶν σκαϊότητες. Δι' ἀνεξιτήλων χαρακτήρων ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὴν μνήμην του τὸ χρυσοῦν τοῦ Ὁμήρου παράγγελμα, λαμβάνων ἀεὶ ποτε σύμβουλον τὴν μετὰ φρονήσεως σκέψιν·

Ἄλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβαλλεο θυμῷ, διότι, ἐὰν αἱ κακίαι τιμωροῦνται ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ, αἱ μωρίαί, βλακίαι καὶ ἀτασθαλίαι παιδεύονται ἐπὶ γῆς· ἀδιάφορον, ἂν ἐνίοτε ἢ χάρις κατισχύει τοῦ δικαίου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Nation» τῆς Νέας Ὑόρκης μετ' οὐ πολὺ αἱ γυναῖκες τῆς πολιτείας τῆς Βασιγκτόνος θέλουσιν ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν. Τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται αὐταῖς τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐγένετο ἤδη πρὸ πολλοῦ δεκτὸν ὑπὸ τῆς κάτω Βουλῆς τῆς πολιτείας. Καὶ ἀπεβρίβη μὲν τότε ὑπὸ τῆς ἄνω Βουλῆς, ἀλλὰ νῦν ἐλπίζεται ὅτι θέλει γείνει ἀποδεκτὸν καὶ ὑπ' αὐτῆς.

Περὶ ἕργον περίπτωσιν ἐγκεφαλικῆς νόσου ἀναφέρει ὁ ἰατρὸς Legrand de Saulle παρατηρηθεῖσαν ἐν τῷ νοσοκομείῳ Salpêtrière τῶν Παρισίων.

Γυνὴ τις ὑποχονδριακῆ, 65 ἐτῶν ἡλικίας, ἐφαντάσθη ὅτι ἐγένετο ἔγκυος ἐκ βιασμοῦ πρὸ τρία-

κονταπέντε ἐτῶν, καὶ ὅτι τὸ ἔμβρυον ἦτο μία πέρδιξ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι σήμερον ἡ πέρδιξ ὑπῆρξεν ἡ βασανίζουσα τὴν ἀτυχῆ παράφρονα ἰδέα. Ἡσθάνετο τὴν πέρδικα πετώσαν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς, γενῶσαν τὰ μικρά τῆς, τὰ ὅποια ἤδον νυχθημερόν» κτλ. κτλ. Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν περιωρίσθη ἕως ἐδῶ. Ἡ δυστυχῆς ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει νέαν ἐγκυμοσύνην, ὅτι ὅμως νῦν τὸ ἔμβρυον αὐτῆς εἶνε οὐχὶ πλέον πέρδιξ, ἀλλὰ ἵππος· τούτου ἕνεκα λέγει ὅτι αἰσθάνεται σφοδρὸς πόνους, βάλλει δυνατὰς κραυγὰς, φοβεῖται μὴ πάθῃ ἐγκεφαλίτιν, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις τρέμει μὴ τυχὸν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ τοκετοῦ.

Ἐν Παρισίοις ἐπὶ 400 γεννήσεων αἱ 25 προέρχονται οὐχὶ ἐκ νομίμων γάμων. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκ 56,032 γεννήσεων αἱ 14,269 προήρχοντο ἐκ παρανόμου συμβιώσεως.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἡ βασιλοπληττα τοῦ νέου ἔτους.

Ἐγγενῆς συνδρομήτρια τῆς «Ἐστίας» ἐπεμφεν ἡμῖν πρὸς δημοσιεῖσιν τὰς ἐπομένους δύο συνταγὰς περὶ κατασκευῆς τῆς βασιλοπληττας, τὰς ὁποίας εὐχαρίστως καταχωρίζομεν ἐνταῦθα.

Βασιλοπληττα τῆς μύρας. Λαμβάνομεν 200 δράμια ἀλεύρου τῆς Εὐρώπης, ζυμόνομεν αὐτὸ μὲ 300 δράμια χλιαροῦ γάλακτος καὶ ἡμισυ ποτήριον προζύμι τῆς μύρας, καὶ ἀφίνομεν ν' ἀναβῆ ἐπὶ μίαν ὥραν ἢ καὶ πλεῖότερον.

Λαμβάνομεν εἶτα 12 αὐγά, ὀλίγον ἄλας, 250 δράμια γάλα, κτυποῦμεν αὐτὰ μὲ τὸ πέλιν ἐπὶ μετρίῳ πυρὸς ἕως οὗ θερμανθοῦν, ἔπειτα τὰ ρίπτομεν ὡς εἶνε θερμὰ εἰς τὸ προζύμι καὶ τὰ ἀναμιγνύομεν καλῶς διὰ τῆς χειρὸς, ἵνα μὴ σχηματίζωνται βῶλοι.

Λαμβάνομεν τέλος 2 ὀκάδας ἄλευρον καὶ 150 δράμια ζάχαριν, τὰ ὅποια ρίπτομεν κατ' ὀλίγον καὶ ζυμόνομεν μετὰ τοῦ ἄλλου μίγματος. Ἀφοῦ γείνη ἡ ζύμωσις αὐτῶν, ἔχομεν ἔτοιμον 150 δράμια βούτυρον πεπηγμένον, ἐκ τοῦ ὁποίου λαμβάνομεν κατ' ὀλίγον εἰς τὰς χεῖρας ἐνῶ ζυμόνομεν, ἕως οὗ τελειώσῃ. Μετὰ ταῦτα ἀφίνομεν τὴν ζύμην ν' ἀναβῆ, καλύπτομεν αὐτὴν καὶ θέτομεν εἰς θερμὸν μέρος· ἔπειτα πλάττομεν αὐτὴν καὶ τὴν ἀφίνομεν πάλιν ν' ἀναβῆ· τέλος τὴν ἀλείφομεν μὲ αὐγοῦ κρόκον καὶ ζάχαριν καὶ τὴν στέλλομεν εἰς τὸν φούρνον. Τὸ νόμισμα ἀφίεται εἰς τὴν διάθεσιν ἐκάστου, λέγεται ὅμως ὅτι τὸ χρυσοῦν κάμνει τὴν πῆτταν νοστιμωτέραν.

Βασιλοπληττα λειψή. Ἡ κατασκευὴ αὐτῆς εἶνε εὐκολωτάτη.

Λαμβάνομεν μίαν ὀκάν ἀλεύρου, 100 δράμια βούτυρον, 5 αὐγά καὶ 100 δράμια ζάχαριν· ζυμόνομεν αὐτὰ καλῶς, πλάττομεν τὴν ζύμην καὶ στέλλομεν αὐτὴν εἰς τὸν φούρνον.